

LEKCJA 8

KOŚCIÓŁ ZNAJDUJE ROZWIĄZANIA

W lekcji 7. studiowaliśmy listy więzienne i widzieliśmy jak odkryły nam prawdy o Chrystusie i o Kościele oraz dały nam sposobność wglądu w charakter i działalność Pawła. Listy te pomogły nam zobaczyć dojrzwanie Kościoła w okresie uwięzienia Pawła w Rzymie.

W tej lekcji przestudiujemy pięć listów napisanych w latach następujących po pierwszym uwięzieniu Pawła w Rzymie. Dla Kościoła był to okres ciągłego rozwoju. Był to również czas wzrastającego oporu. Stosunek pomiędzy nową wiarą chrześcijańską a starodawną religią judaistyczną musiał być określony w bardziej stanowczy sposób.

Duch Boży dał wskazówki i mądrość, a przywódcy Kościoła sprostali każdemu z tych wyzwań. Ustalono pewne normy dla przywódców Kościoła. Wyjaśniono postawę wobec prześladowców. Objasniono znaczenie judaizmu w świetle objawienia Bożego w Chrystusie. Każda z tych rozwiązanych spraw stanowiła pewien postęp dla Kościoła. W tym okresie zyskał on pełniejsze zrozumienie swego unikalnego dziedzictwa i rozwijał swój szczególny rodzaj struktury organizacyjnej.



plan lekcji

Reakcja wobec wzrostu: Listy do Tymoteusza i do Tytusa

Reakcja na prześladowania: Pierwszy List Piotra

Reakcja wobec judaizmu: List do Hebrajczyków

cele lekcji

Kiedy ukończysz tę lekcję powinieneś umieć

- Powiedzieć co w Nowym Testamencie napisano w ostatnich latach życia Pawła oraz o działalności Tymoteusza i Tytusa.
- Opisać ideale i cele działalności pasterskiej tak, jak to rzucają listy Pawła do Tymoteusza i Tytusa.
- Określić nauki dotyczące cierpienia i życia chrześcijańskiego zawarte w I Liście Piotra.
- Objasnić prawdy o stosunku chrześcijaństwa do judaizmu, które są podane w Liście do Hebrajczyków.

czynności lekcyjne

1. Przeszukaj materiał lekcyjny, znajdując każde kluczowe słowo w słowniku i czytając każde miejsce Pisma Świętego, na który się powołano.
2. Czytaj zgodnie ze wskazówkami 1 List do Tymoteusza, 2 List do Tymoteusza, List do Tytusa, 1 List Piotra i List do Hebrajczyków
3. Przejrzyj lekcję po jej ukończeniu, odpowiedz na pytania w niej zawarte i skoryguj każdy punkt, na który dałeś błędną odpowiedź. Następnie odpowiedz na pytania kontrolne i sprawdź odpowiedzi.

słowa kluczowe

dziedzictwo

judaiści

kapłaństwo Lewitów

listy pasterskie

namiśnienie

treść lekcji

Rozpoczniemy naszą lekcję studiując ostatnie lata życia Pawła. Następnie zbadamy listy jakie napisał do Tymoteusza i do Tytusa, dwu swoich współpracowników. Dalej poświęcimy uwagę 1 Listowi Piotra i Listowi do Hebrajczyków. Listy te pokazują nam, w jaki sposób Kościół podchodził do problemów wyłaniających się w latach po pierwszym uwięzieniu Pawła w Rzymie.

REAKCJA WOBEC WZROSTU: LISTY DO TYMOTEUZA I TYTUSA

Cel 1. Określenie lub opisanie aspektów życia i nauczania Pawła w sposób pokazany w listach pasterskich.

Listy Pawła do Tymoteusza i Tytusa nazwano listami pasterskimi, ponieważ napisano je, aby zachęcić tych dwóch ludzi do pracy pasterskiej i udzielić im wskazówek. Uwidaczniają one praktyczną stronę mądrości Pawła i pokazują jak służy on porządku swym współpracownikom oraz jak pomaga im stawić czoła potrzebom rosnącego Kościoła.

Paweł kończy swą drogę

Jak już stwierdziliśmy, Dzieje Apostolskie nie podają werdyktu w procesie Pawła w Rzymie, czy też dalszych informacji o nim. Jednakże pewne wzmianki, jakie pojawiają się w listach pasterskich, wskazują na to, że po swoim procesie Paweł został uwolniony na jakiś czas i mógł znów podróżować. Dla przykładu w 2Tim 4,16-17 Paweł napisał, że Pan stanął przy nim w jego pierwszej obronie i że został wybawiony „z paszczy łwa”.

1 Poniżej podano miejsca Pisma Świętego, w których znajdują się nazwy miejsc odwiedzanych przez Pawła podczas uwolnienia po pierwszym procesie. Obok każdego odnośnika proszę napisać nazwy miejsc tam określonych (czasami są wspomniane dwa miejsca).

- a 1 List do Tymoteusza 4,3.....
- b List do Tytusa 1,5.....
- c List do Tytusa 3,12.....
- d 2 list do Tymoteusza 4,20.....
- e 2 List do Tymoteusza 4,13.....

Z trzech listów pasterskich 2 List do Tymoteusza był napisany jako ostatni. Kiedy był pisany, Paweł był znów w więzieniu i nie oczekiwał, że będzie żył długo (2Tim 4,6-7). Prawdopodobnie wyrok na nim wykonano za cesarza rzymskiego Nerona ok 69r.

2 Listy pasterskie wskazują, że Paweł:

- a) był więziony w Rzymie po swym pierwszym zwolnieniu,
 b) myślał, że może być uwolniony w czasie kiedy pisał 2 List do Tymoteusza,
 c) odwiedził Macedonie i inne miejsca zanim znów go uwięziono.

Nie ma pewności co do rodzaju śmierci Pawła, lecz jesteśmy pewni co do sposobu jego życia. Życie Pawła to wspaniałe zwycięstwo. Służył Zbawicielowi, którego kochał cały czas z pełnym oddaniem od znamiennego dnia, kiedy spotkał go na drodze do Dumaszku. Mimo rozbicia stątku, bicia, kamienowania, uwięzień i przesładowań szedł za swym Panem. Rezultatem tego było głoszenie Dobrej Nowiny po całym świecie śródziemnomorskim i założenie wielu zborów. Jakiz inspirujący przykład pozostawił dla nas!

Działalność Tymoteusza i Tytusa

Tymoteusz był młodym człowiekiem, potomkiem Żydówki i Greka, szanowanym przez wierzących, którzy go znali (Dz 16, 1-3). Paweł zabrał go w swą drugą podróż misyjną i od tej pory Tymoteusz był stałym towarzyszem Pawła. Pomagał Pawłowi podczas jego trzyletniego pobytu w Efezie i udał się z nim do Jerozolimy jako jeden z przedstawicieli z Dierbe (Dz 20, 4). Kol 1, 1 i Flm 1 wskazują na to, że był razem z Pawłem w czasie pierwszego uwięzienia Pawła w Rzymie. Gdy Paweł udał się do Efezu, pozostawił Tymoteusza, aby ten doglądał dzieła (1Tm 1, 3). Widocznie dołączył do Pawła w Rzymie, na krótko przed jego śmiercią (2Tm 4, 9, 21). Według Lisur do Hebrajczyków został on również uwięziony na jakiś czas.

Tytus stał się chrześcijaninem w Antiochii. Kiedy pojawili się kontrowersyjna kwestia obrzezania Greków, Paweł zabrał Tytusa do Jerozolimy, aby tam przedyskutować tę sprawę z innymi przywódcami (Dz 21-23). Gdy pojawiły się trudności w zborze korynckim, Paweł wysłał tam Tytusa, aby uporał się z pewnymi problemami. Zadanie to wykonał skutecznie (2Kor 7, 6-10). Okazuje się, że był w szerokim zakresie zaangażowany w zbieranie ofiar, które były organizowane na potrzeby świętych w Jerozolimie. Paweł nazywał go swoim „towarzyszem”, a był także ceniony przez zbory (2Kor 8, 6-16; 24). Kiedy Paweł po swym uwolnieniu odwiedził Krecę, pozostawił tam Tytusa, aby pracował do czasu przybycia Artemosa lub Tychika (Fl 1, 5; 3, 12). Prawdopodobnie był z Pawłem podczas długiego rzymskiego uwięzienia, a później udał się do Dalmacji (2Tm 4, 10).

3 Na początku każdego następującego fragmentu proszę napisać **1** jeśli opisuje Tymoteusza lub **2** jeśli opisuje Tytusa.

- ... **a** Potrafił uporać się z problemami zboru w Koryncie.
- ... **b** Został pozostawiony do pracy w Efezie.
- ... **c** Był potomkiem Żydówki i Greka.
- ... **d** Udał się z Pawłem do Jerozolimy jako przedstawiciel z Dierbe.
- ... **e** Został pozostawiony do pracy na Krecie.

Pierwszy List do Tymoteusza

Paweł udał się do Efezu w jakiś czas po uwolnieniu z więzienia. Postawił tam tymczasowo Tymoteusza, a sam kontynuował podróż. Widocznie planował powrót do Efezu i napisał do Tymoteusza na wypadek, gdyby się spóźnił (1Tm 3, 14-15). Bez wątpienia pragnął, żeby Tymoteusz miał jasne wskazówki do działania w sytuacji jaka była w Efezie po odejściu Pawła.

4 Według 1Tim 1,3-7, Paweł powiedział Tymoteuszowi, aby ten pozostał w Efezie w celu:

- a) przeprowadzenia zbiorów ofiar dla potrzebujących świętych;
- b) nakazania pewnym ludziom, aby zaprzestali głoszenia fałszywej nauki;
- c) odwiedzenia wierzących w okolicznych miejscowościach.

W dodatku do wyraźnych instrukcji odnoszących się do fałszywych nauczycieli, Paweł dał Tymoteuszowi wskazówki na temat publicznych nabożeństw (1Tim 2,1-15), prześlazonych w Kosacie (3,1-16), wdaw starszych zborowych i niewolników (5,1-6,2) oraz ludzi bogatych (6,17-19). Radził mu również w sprawach dotyczących osobistego życia duchowego Tymoteusza i na temat prowadzenia jego służby (1,18-20; 4,1-16; 6,3-16, 20-21). Jego list wskazuje na bliskie stosunki łączące go z Tymoteuszem, mimo że sposób w jaki się zwraca, był bez wątpienia autorytatywny. Kilka razy przypomniał młodszemu współpracownikowi o swoim duchowym dziedzictwie (1,18-20, 19; 6,12-20). Być może wyczuwał, że Tymoteusz pozbawiony w trudnej sytuacji szczególnie potrzebował zachęty do pracy i odnowy w swoim powołaniu.

Przeczytaj ten list wykorzystując niżej podane punkty jako przewodnik.

PIERWSZY LIST DO TYMOTEUSZA: WSKAZÓWKI DLA MEŻA BOŻEGO

- I. **Osobiste ostrzeżenia i apel.** *Przeczytaj 1, 1-20.*
- II. **Wskazówki na temat organizacji Kościoła.**
Przeczytaj 2, 1-3, 16.
- III. **Specjalne rady.** *Przeczytaj 4, 1-16.*
- IV. **Wskazówki dotyczące stosunków w Kościele.**
Przeczytaj 5, 1 -6, 2.
- V. **Końcowe napomnienia.** *Przeczytaj 6, 3-21.*

5 Proszę ponownie przejąć obowiązki jakie Paweł nałożył na Tymoteusza (1Tim 6,1-16) i napisać odpowiedź w zeszycie na każde z następujących pytań

- a) Czego miał unikać Tymoteusz (w. 6,3-10)?
- b) Za czym miał Tymoteusz podążać (w. 11)?
- c) Z czym miał Tymoteusz walczyć (w. 12)?
- d) Co Tymoteusz miał zachowywać (w. 12,14)?

Idee działania i praktyczne wskazania zarysowane przez Pawła w Pierwszym Liście do Tymoteusza są tak samo ważne dla człowieka Bożego dzisiaj jak były kiedyś dla Tymoteusza. Każdy, kto chce wiernie służyć Panu, powinien je dokładnie przestudiować.

List do Tytusa

Okazuje się, że Paweł udał się na Kretę wkrótce po napisaniu swego Pierwszego Listu do Tymoteusza (1T 1,5). Wiadomo, że już wtedy było na wyspie wielu wierzących. Być może słyszeli oni nowinę ewangeliczną od pielgrzymów, którzy byli w Jerozolimie w Dniu Pięćdziesiątnicy (Dz 2,11). Po jakimś czasie głoszenia ewangelii wśród tych ludzi, Paweł kontynuował swe podróże pozostawiając Tytusa, aby ten dokończył organizowanie działalności na wyspie (1T 1,5). Zadanie Tytusa było więc nieco inne niż zadanie Tymoteusza, którego obowiązkiem było podtrzymywanie pracy już zorganizowanej.

List do Tytusa jest podobny w treści do Pierwszego Listu do Tymoteusza. Są tam instrukcje odnoszące się do wyboru przywódców (1T 1,5-9), wskazówki na temat postępowania z fałszywymi nauczycielami (1,11-15; 2,10) i osobiste przypomnienia dla Tytusa (2,7-8-15).

Jednakże List do Tytusa w sposób bardziej szerszy ogólnie podkreśla ważność prawdziwej i zdrowej doktryny w życiu Kościoła. Wyrzeczenie „zdrowa nauka” wskazuje na prawdę dotyczącą Chrystusa. Prawda ta była zdrowa (prawidłowa) i była odmienna od błędnej (niezdrowej) nauki fałszywych nauczycieli.

6 Napisz w zeszycie krótka odpowiedź na każde z następujących pytań.

- a. Do czego musi być zdolny starszy zboru lub przełożony (1T 1,9)?
- b. Czego miał nauczać Tytus (1T 2,1)?

Przeczytaj ten list wykorzystując niżej podane punkty jako przewodnik.

LIST DO TYTUSA: WSKAZÓWKI DLA PRZEŁOŻONYCH W KOŚCIELE

- I. Uwagi wprowadzające. *Przeczytaj 1,1-4.*
- II. Mianowanie starszych. *Przeczytaj 1,5-10.*
- III. Nauczanie wyznawców. *Przeczytaj 2,1-3,8.*
- IV. Postępowanie wobec podziałów. *Przeczytaj 3,9-11.*
- V. Wskazania końcowe. *Przeczytaj 3,12-15.*

7 Przejrzyj ponownie 1i 2,11-14 i 3,4-7. Te dwa fragmenty podają kilka ważnych prawd. Nawiguj do nich w trakcie kończenia każdego z poniższych stwierdzeń. Napisz każde stwierdzenie w zeszytce.

- a (1,13) Nasza błogosławiona nadzieja jest .
- b (2,10) Chrystus wydał siebie, aby .
- c (3,5) Bóg odkupił nas z powodu .
- d (3,5) Bóg odkupił nas przez .
- e (3,7) Jesteśmy usprawiedliwieni przez .
- f (3,7) Mamy nadzieję .

Choć List do Tytusa jest krótki, to jednak jest wartościowym poradnikiem dla czynnych chrześcijan. Znajomość zasad i wskazówek znajdujących się w tej księdze jest zdrową podstawą dla tych, którzy chcą budować Ciało Chrystusa.

Pierwszy List do Tymoteusza, List do Tytusa i Pierwszy List Piotra (który przestudiujemy później) wskazują, że grupy wierzących stworzyły bardziej rozwinięte wzorce organizacyjne. Przywódcy tacy jak biskupi i diakoni są wymienieni częściej w tych listach niż w listach pisanych poprzednio. Są tam też opisane ich kwalifikacje.

8 Opisz krótko w zeszytce wymagania w odniesieniu do każdego z poniżej wymienionych przywódcy. Ponownie przejrzyj ten fragment Pisma Świętego, do którego się odwołała, aby pomóc sobie w odpowiedziach.

- a Jego stosunek do swej żony i jej charakter (1Tm 3,1-12; Tt 1,6)
- b Jego stosunek do swych dzieci i ich charakter (1Tm 3,1-5 (2); Tt 1,6)
- c Jego postawa wobec pieniędzy (1Tm 3,8; Tt 1,7; 1P 5,2)
- d Jego opinia wśród niechrześcijan (1Tm 3,7)
- e Jego duchowa dojrzałość (1Tm 3,2,6-9; Tt 1,9; 1P 5,2-3)

Drugi List do Tymoteusza

Tymoteusza nie było już w Efezie, gdy otrzymał drugi list Pawła skierowany do siebie (2Tm 1,12). Prawdopodobnie był zaangażowany w działalność ewangelizacyjną w Macedonii lub w Azji. Również sytuacja Pawła zmieniła się. Znowu był w więzieniu (2Tm 1,8; 2,9).

Opisy procesów i aresztowań Pawła w NT wydają się wskazywać na to, że następowała stopniowa zmiana postawy władzy rzymskiej do chrześcijaństwa. Na początku urzędnicy Rzymu byli obojętni (Dz 18,14-17). Następ-

nie tolerancyjni (Dz 26,30-32), ale polem tolerancją amercili się we wrogłość. Jak pokazuje historia, wielu chrześcijan cierpiało za swą wiarę podczas prześladowań, które rozpoczęły się za cesarza Nerona w 64 r. Być może Paweł był jednym z objętych prześladowaniem. Powiedział Tymoteuszowi, że jest przygotowany na spotkanie śmierci (2Tm 4,6).

Drugi List do Tymoteusza jest mieszanką porad, ostrzeżeń, napomnień, prośb i osobistych refleksji. Paweł pouczał Tymoteusza tak, jak wyższy urzędnik instruuje niższego, który ma objąć jego stanowisko. Zachęcał go do wierności (2Tm 1,4-2,13). Wzywał go, żeby był dobrym pracownikiem (2,14-26). Powiedział mu o trudnych czasach, których nadzieję widział (3,1-9) i oburzył go obowiązkiem wykonywania całej swej działalności (3,10-4,8). Pozostając tylko z Łukaszem tęsknił do swego „drogiego syna” pragnąc, aby przybył do niego i dostarczył mu jakieś rzeczy, które pozostawił w Troadzie (4,9-22).

Przeczytaj ten list wykorzystując niżej podane punkty jako przewodnik.

DRUGI LIST DO TYMOTEUZA: ZALECENIA DLA NASTĘPCY

- I. **Pozdrowienia na wstępie.** *Przeczytaj 1,1-2*
- II. **Być wiernym w swoim powołaniu.** *Przeczytaj 1,3-2,13.*
- III. **Być pilnym w swej pracy.** *Przeczytaj 2,14-26*
- IV. **Być przygotowanym na przyszłość.** *Przeczytaj 3,1-9*
- V. **Polegać na Piśmie Świętym.** *Przeczytaj 3,10-17*
- VI. **Realizować swą działalność.** *Przeczytaj 4,1-8*
- VII. **Wymogi osobiste.** *Przeczytaj 4,9-22*

9 Podczas studiowania listów pasterskich widzimy, że Paweł stawia czoła wyzwaniom stojącym przed Kościołem polecając swym współpracownikom, aby:

- a) powoływali ludzi, którzy jako przywódcy sprostać okiełszanym przez niego kwalifikacjom,
- b) czekali na jego przyście i mianowanie odpowiednich ludzi na przywódców.

10 Zrób w zeszycie tabelę podobną do tej poniżej. Dokończ każdy wiersz wpisując brakujące słowo lub słowa. Koniec każdego zdania odnieś się do wersetów po stronie lewej. Pierwszy wiersz zrobiono dla przykładu.

Odniesienie do 2Tm	Obowiązuje w działalności	
1,14	Strzec	<i>powierzonego dobrego daru</i>
2,3	Znosić	
2,8	Pamiętać	
3,14	Trwać	
4,2	Głosić	

REAKCJA NA PRZEŚLADOWANIA: PIERWSZY LIST PIOTRA

Cel 2. *Poznając faktów o autorze: ile i treści Pierwszego Listu Piotra.*

Po pierwszym uwięzieniu Pawła w Rzymie, Kościół zaczął być coraz bardziej prześladowany. Apostoł Piotr zareagował na to pisząc list do niektórych wierzących poddanych okrutnym próbom i procesom.

Autor

Piotr był jednym z trzech uczniów najbliższych Jezusowi (Mt 26,37; Łk 9,28). Czasami wykazywał wielką intencję duchową (Mt 16,13-17), innym razem bardzo zawodził (Mt 16,21-23; 26,69-75). Jednak tak, jak przepowiedział Jezus, Piotr zmienił się z chwilowego ucznia w wytrwałego apostoła (Mt 16,18; Łk 22,31-32). Studiując księgę Dziejów Apostolskich dowiedzieliśmy się, że był czołowym przywódcą w Kościele, potężnym świadkiem oraz głosicielem ewangelii. Podobnie jak Paweł, dużo podróżował (1Kor 9,5) i również tak jak Paweł mógł umrzeć męczenniczą śmiercią w Rzymie jakiś czas po rozpoczęciu przez Nerona prześladowania chrześcijan.

Tło i treść

Piotr napisał swój Pierwszy List do wierzących z Azji, w okresie procesów i cierpień (1P 1,16; 3,14; 4,12-19). Marek widocznie już odwiedził te tereny, ponieważ Piotr pisząc list przekazał jego pozdrowienia do adresatów (1P 5,13). Wskazuje to, że list był pisany w jakiś czas po pierwszym uwięzieniu Pawła w Rzymie, ponieważ w tym czasie Marek planował odwiedzenie tych terenów, lecz jeszcze tego nie uczynił (Kol 4,10).

I chociaż Piotr nie spotkał tych wierzących osobiście, był świadom ich trudności. Być może Marek opisał mu sytuację, w jakiej się znajdowali. Nie ma szczegółowej informacji na temat, w jaki sposób pierwszy raz usłyszeli ewangelię. Jednak jest prawdopodobne, że stali się chrześcijanami w rezultacie działalności Pawła w Efezie (Dz 19,10). Zwracanie się Piotra do „starszych” wśród nich jest dowodem na to, że mieli już zorganizowany zbor (1P 5,1). Możliwe, że ich cierpienia były związane z prześladowaniami, jakie miały miejsce za Nerona, ponieważ Piotr powiedział, że umi również cierpieć (1P 5,9).

W swym liście Piotr zachęcał czytelników (oraz przypominał im, aby stali wobec swych wrogów z duchem podobnym Chrystusowi (1P 2,20-23). Piotr przeciwstawiał czasowy charakter ich ziemskich cierpień wiecznej rzeczywistości chwały niebańskiej (1,6-7; 5,10). Określał charakter nadziei, której trzyma się podczas sądowych procesów (1,1-12). Przypominał im o ich duchowym powołaniu (1,13 - 2,3). Wyjaśnił im, kim są jako ludzie wybrani przez Boga (2,4-12). Pomstruował ich, jak mają się zachowywać w stosunku do władzy świeckiej, swoich przełożonych i wobec współmęczenników (2,13 - 3,7). Nawoływał ich do postępowania zgodnie z etyką chrześcijańską (3,8-22). Opisał postawę jaką powinni mieć, jeśli im przyszła cierpieć dla Chrystusa (4,1-19). Udzielił rad przełożonym i podopiecznym oraz zachęcił wszystkich, aby ufali Bogu (5,1-14).

Przeczytaj ten list wykorzystując moją podane punkty jako przewodnik.

PIERWSZY LIST PIOTRA: RADA NA CIERPIENIE

- I. **Nasza żywa nadzieja.** *Przeczytaj 1,1-12*
- II. **Nasze cenne odkupienie.** *Przeczytaj 1,13 - 2,3*
- III. **Nasze uprzywilejowanie miejsce.** *Przeczytaj 2,4-12*
- IV. **Nasz przykład osobisty.** *Przeczytaj 2,13-25*
- V. **Nasze zachowanie wobec świata zewnętrznego.**
Przeczytaj 3,1-22
- VI. **Nasza postawa wewnętrzna.** *Przeczytaj 4,1-19*
- VII. **Nasza wieczna chwala.** *Przeczytaj 5,1-14*

II Pierwszy List Piotra

- a) mówi, że wierzący muszą być posłuszni władzom ludzkim,
- b) był adresowany do wierzących mieszkańców Macedonii,

- c) podaje kwalifikacje starszych,
- d) przedstawia Chrystusa jako przykład do naśladowania w cierpieniu,
- e) został prawdopodobnie napisany jakiś czas po pierwszym rzymskim uwięzieniu Pawła,
- f) nie zawierał żadnych wskazówek postępowania dla przywódców.

Bez wątpienia pierwsi wyznawcy, którzy czytali Pierwszy List Piotra byli ogromnie zachęcani i ucieszeni przekazaną w nim nadzieją. A jakże była to imponujące świadectwo mocy Boga w życiu autora listu, apostoła Piotra. On, który kiedyś wyparł się swego Pana, stał się tym, który omacniał swych braci (Łk 22,32). Dzisiaj także czerpiemy siłę ze słów Ducha Świętego, który zainspirował Piotra do napisania listów.

REAKCJA WOBEC JUDAIZMU: LIST DO HEBRAJCZYKÓW

Cel 3. Opisane ważnych aspektów podłoża i przesłania Listu do Hebrajczyków.

Nasze studia Dziejów Apostolskich i Listu do Galacjan pokazały nam, że z początku wielu chrześcijan pochodzenia żydowskiego z trudem rozumiało zwrotek Prawa Starego Testamentu w dziełem Chrystusa. Judaizm obstawiał przy obrzezaniu i Paweł musiał sprzeciwiać się im oraz bronić prawd ewangelicznych. Okazuje się, że inni chrześcijanie pochodzenia żydowskiego ciągle trzymali się kurczowo świątyni i jej obrzędów, zamiast porzucić judaizm i całkowicie zaufać Chrystusowi. Autor Listu do Hebrajczyków skierował swój list właśnie do tych wyznawców.

Autor i podłoże listu

Nie znamy dokładnej tożsamości autora Listu do Hebrajczyków, ponieważ list nie wymienia imienia piszącego i nie ma innej wiarygodnej informacji o tym, kim mógłby on być. Bibliści sugerowali Pawła, Barnabę, Apollosa i innych jako możliwych autorów. Jednakże forma i treść listu nie wskazuje ostatecznie na żadnego z nich. Na pewno wiemy, że autor chciał odwiedzić ludzi, do których pisał oraz wiemy to, że znał Tymoteusza (Hbr 13, 23).

Okazuje się, że nie był jednym z pierwszych uczniów (2,3). Jednak jego nauka zgadza się całkowicie z nauką apostołów oraz posiada wszędzie nieomylny znak boskiej inspiracji.

Nazwa tego listu wskazuje, że był napisany do chrześcijan pochodzenia żydowskiego. Z uwagi na to, że nie wymieniono żadnego miasta, nie wiemy, gdzie ci chrześcijanie mieszkali. Jako najbardziej prawdopodobne miejsca sugerowano Rzym i Jerozolimę (patrz Hbr 13,20). List był prawdopodobnie napisany gdzieś w późnych latach sześćdziesiątych przed zniszczeniem Jerozolimy i świątyni w roku 70.

12 Przeczytaj Hbr 2,3-4; 10,32-34. Fragmenty te wskazują, że chrześcijanie, do których napisano List do Hebrajczyków:

- otrzymali ewangelię od tych, którzy usłyszeli ją bezpośrednio od Pana,
- byli nowymi chrześcijanami dotkniętymi przesładowaniami po raz pierwszy,
- już cierpieli za swą wiarę w Chrystusa.

Treść i główne punkty

Piszący List do Hebrajczyków był świadom tego, że adresaci listu zaczęli wycofywać się z pełnej identyfikacji z Chrystusem. Widział, że przejawiali tendencję wyboru raczej świątyni i jej obrzędów niż postawienie obywatelstwa Bożemu, dokonaneemu za pośrednictwem Syna Bożego. Autor napisał ten list, żeby pokazać im śmiertelne niebezpieczeństwo ich postawy i objąć wyższość Chrystusa i jego dzieła nad wszelkimi obrzędami i instytucjami Zakonu.

Zademonstrował wyższość Chrystusa nad aniołami (1,1 - 2,18), Mojżeszem (3,1 - 4,13) i Aaronem (4,14 - 7,28). W dalszym etapie napisał, dlaczego Nowe Przymierze było lepsze niż stare (8,1 - 9,28) i dlaczego jedynie ofiara Chrystusa mogła usunąć grzech (10,1-31). Kończy list postawieniem konieczności wiary (10,32 - 12, 29) i podanie praktycznych możliwości stosowania jego posłania (13,1-25). W swój list wplótł kilka ostrzeżeń (takich jak te podane w 2,1-4) i trzynastie przypomnień rozpoczynających się słowami „niech” (np. 4,1-16; 12,1). Odszukaj te ostrzeżenia i przypomnienia w trakcie czytania listu.

LIST DO HEBRAJCYKÓW: CHRYSZTUS JEST NAJWYŻSZY

- Jego imię jest wyższe.** *Przeczytaj 1,5 - 2,18.*
Porównanie: Aniołowie.
- Jego pozycja jest wyższa.** *Przeczytaj 3,1 - 4,13.*
Porównanie: Mojżesz i Jozue.
- Jego kapłaństwo jest wieczne.** *Przeczytaj 4,14 - 7,28.*
Porównanie: Aaron i Melchisedek.

- IV. Jego przymierze jest wieczne.** *Przeczytaj 8,1 - 9,28.*
Porównanie: Stare Przymierze.
- V. Jego ofiara jest ostateczna.** *Przeczytaj 10,1-31.*
Porównanie: Ofiary wcześniejsze.
- VI. Jego obietnica jest pewna.** *Przeczytaj 10,32 - 12,13.*
Ilustracja: Bohaterowie wiary.
- VII. Jego Królestwo jest niewzruszone.**
Przeczytaj 12,14 - 13,25.
Napisanie: Tożsamość z Chrystusem.

13 Poniżej wypisano odnośniki do sześciu ostrzeżeń znajdujących się w liście do Hebrajczyków. Przeglądaj każde ostrzeżenie i połącz jego odnośnik (z prawej) ze zdaniem, które najlepiej wyraża jego treść (z lewej).

- | | | |
|-------|--|----------------|
| ... a | Nie odwracaj się od Boga ku niewierze | 1) 2,1-4 |
| ... b | Nie odrzucaj Syna Bożego. | 2) 3,7-19 |
| ... c | Nie odrzucaj tego, który mówi z nieba. | 3) 6,11-13 |
| ... d | Nie ignoruj zbawienia, którego dokonał Chrystus. | 4) 5,11 - 6,12 |
| ... e | Nie bądź nieposłuszny. | 5) 10,19-31 |
| ... f | Nie pozostawaj niedojrzały. | 6) 12,25-29 |

14 Poniżej wypisano cztery fragmenty z Listu do Hebrajczyków, w których kapłaństwo Chrystusa jest porównywane do pewnych aspektów kapłaństwa lewickiego. Dokończ każde zdanie stwierdzając podobieństwo lub różnicę w danym fragmencie.

- a** Aaron został wezwany, aby był kapłanem (5,4-6). Chrystus
-
- b** Kapłani Lewici sprawowali swe funkcje czasowo, ponieważ wszyscy umierali (7,23-25). Chrystus sprawuje funkcje
-
- c** Kapłani Lewici szli do przybytku zbudowanego przez człowieka z krwią zwierząt (9,11-14). Chrystus wchodził
-
- d** Kapłani Lewici składali ofiary każdego roku (9,23-28). Chrystus składał
-

Jak widzimy List do Hebrajczyków zawiera wiele cennych prawd o Chrystusie i jego dziele. Jego przesłanie było ważne dla chrześcijan pochodzenia żydowskiego, do których było skierowane i jest ono ważne także dla nas. My również potrzebujemy zdać sobie sprawę z tego, że Chrystus jest naszym Najwyższym Kapłanem, na którego wskazują obrzędy i ceremonie judaizmu. Podobnie jak oni tak i my mamy wytyczoną drogę dla siebie. Przejdźmy ją z wytrwałością, wpatrzeni w Jezusa (Hbr 12,1-2). Jak dobrze jest wiedzieć, że On zawsze wstawia się za nami do Ojca (7,25). Jezus pomógł pierwszym chrześcijanom sprostać wyzwaniom rozwoju i przeciwności oraz ukazał im prawdy dotyczące ich duchowego dziedzictwa. Swym Słowem może dać mądrość i wskazówki dzisiejszym wierzącym bez względu na problemy i potrzeby jakie mogą mieć.

pytania kontrolne

1 KOJARZENIE. Połącz księgę (po prawej stronie) z tytułem planu księgi i z każdym faktem dotyczącym historycznego (la) i jego treści (po lewej stronie).

.... **a** Tytuł: *Zalecenia dla następcy*

.... **b** Tytuł: *Rada dotycząca cierpienia*

.... **c** Opisuje związek między judaizmem i chrześcijaństwem

.... **d** Był napisany do towarzyszy Pawła z Efezu, gdy Paweł kontynuował podróż

.... **e** Tytuł: *Chrystus jest najwzwyższy*

.... **f** Tytuł: *Wskazówki dla człowieka Bożego*

.... **g** Był napisany do człowieka, który zorganizował grupy wierzących na wyspie Krecie

.... **h** Wysłany do wyznawców w Azji, którzy cierpieli z powodu prześladowania

1) 1 list do Tymoteusza

2) 2 list do Tymoteusza

3) List do Tytusa

4) 1 List Piotra

5) List do Hebrajczyków

- ... i Tytuł: *Wskazówki dla przełożonych w Kościele*.
- ... j Zawiera kilka mocnych ostrzeżeń przed ignorowaniem dzieła Chrystusa.
- ... k Był napisany podczas ponownego uwieszenia Pawła w Rzymie.

WIELORAKI WYBÓR. Wybierz jedno dokończenie, które najbardziej uzupełnia następujące zdanie:

2 Konieczność zdrowej doktryny w Kościele jest szczególnie podkreślona w:

- a) Liście do Tytusa,
- b) I Liście Piotra,
- c) Liście do Hebrajczyków.

3 Zgodnie z listem do Hebrajczyków kapłaństwo Chrystusa jest najbardziej podobne do kapłaństwa:

- a) potomków Lewiego,
- b) Aarona,
- c) Melchisedeka.

4 Listy Pawła do jego towarzyszy wskazują na to, że oczekiwał od nich wyboru przywódców Kościoła na podstawie ich:

- a) entuzjazmu i doświadczenia w publicznych przemówieniach,
- b) pragnienia służenia w Kościele jako przywódcy,
- c) duchowej dojrzałości i umiejętności kierowania swoimi rodzinami.

5 Jednym z ważnych zagadnień omawianych w I Liście Piotra jest:

- a) nauczanie zdrowej nauki w Kościele,
- b) stawianie czoła cierpieniom na wzór Chrystusa,
- c) wybór Bożych mężów na stanowiska przywódców.

6 KRÓTKA ODPOWIEŹ. Poniżej podano cytaty z każdego z pięciu listów, które przestudiowałaś w tej lekcji. Rozpoznaj każdy cytat przez wpisanie nazwy listu w puste miejsce po prawej stronie. Czasami cytat zawiera więcej niż jeden wiersz.

- a Ty zaś głos to, co jest zgodne ze zdrową nauką. Ukazała się bowiem łaska Boża, która niesie zbawienie wszystkim ludziom.

